

ת"פ 43262/09/18 - מדינת ישראל נגד מחמד אבו לבדה, סעיד עזה, תאמר עלוש

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 43262-09-18 מדינת ישראל נ' אבו לבדה ואח'
לפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מחמד אבו לבדה
2. סעיד עזה (עציר)
3. תאמר עלוש

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רותם פלג

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד עבד אבו עמאר

מתורגמן הלל צדקה

גזר דין לנאשם 1

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של גניבת רכב בצוותא, עבירה לפי סעיף 413ב' + סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

כמפורט בכתב האישום, הנאשם 1 (להלן: "הנאשם") ואחרים קשרו קשר לגנוב נגרר ועליו מכולה שהכילה בקבוקי יין ריקים. שווי הנגרר בסך של כ- 100,000 ₪, שווי המכולה כ- 35,000 ₪ ושווי הסחורה שבמכולה בסך של כ- 50,000 ₪.

בליל 14.9.18 הגיעו האחרים למקום, כאשר פארס שלוד (להלן: "פארס") ניגש למכולה והנאשם הנחה את פארס בטלפון לבדוק את המכולה ובין היתר להסתכל מאחור לראות אם יש מנעול. משלא הצליחו פארס והנאשם

עמוד 1

2 לפרוץ את המנעול שעל הנגרר שוחחו הנאשם ופארס, והאחרון מסר לנאשם, כי בכוונתם להגיע אליו. פארס מסר לנאשם בשיחה שהחמץ נגמר והנאשם הנחה אותו להביא את "השנייה".

בסמוך לשעה 19:30 חזרו למקום, פארס והנאשם. פארס ניגש למכולה והנאשם הנחה אותו בשיחת טלפון לבדוק בשנית את המכולות במקום כשהוא מציין שהוא נמצא מתחת לגשר, וכי למחרת בבוקר על פארס להיות מוכן. לאחר מכן עזבו השניים את המקום.

בהמשך שוחח הנאשם עם אחר שזהותו אינה ידועה, במטרה להשיג ממנו בלון חמצן, בעזרתו ניתן יהיה להלחם את המנעול שעל הנגרר, השניים קבעו להיפגש בביתו של הנאשם, והאחרון רכש מאותו אחר בלון חמצן.

ביום 15.9.18, סמוך לשעה 21:05, בהתאם לחלוקת התפקידים בין המעורבים, הגיעו פארס והנאשם 3 למקום והמתניו בשיחים, סמוך למקום בו חנתה המכולה. בהמשך הגיע הנאשם למקום ברכב סקודה הנושא לוחית זיהוי מספר 88-242-76 (להלן: "רכב הסקודה") והשגיח על הנעשה במקום. בהמשך שוחח פארס עם הנאשם וביקש הנחיות. לאחר מכן פארס עמד ליד המכולה, שוחח עם הנאשם ועם הנאשם 2 ומסר להם מידע אודות המכולה וביקש מהם הנחיות, כאשר הנאשם 2 הנחה אותו לקחת "את הכחול". בהמשך הגיע הנאשם 2, כשהוא נוהג במשאית, אותה החנה לצד המכולה. הנאשמים 2, 3 ופארס חיברו את מיכל החמצן למנעול המכולה והנאשמים 2 ו-3 החלו לרתך את המנעול, בעוד פארס אחז בשמיכה המסתירה את המתרחש והנאשם משגיח על המקום מתוך רכב הסקודה.

לאחר שעלה בידי השלושה לפרוץ את המנעול, חיבר הנאשם 2 את העגלה ועליה המכולה עם הציוד למשאית. הנאשמים 2, 3 ופארס עלו על המשאית והחלו בנסיעה מהמקום, כשהנאשם 2 נוהג בה והנאשם בעקבותיהם ברכב הסקודה.

ראיות הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (טע/1).

3. ב"כ הנאשם הגיש אסופה של מסמכים אודות מצבו הרפואי של הנאשם (טע/2).

טיעוני הצדדים לעונש בתמצית

4. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו במעשיו של הנאשם, לתכנון המוקדם, לתחכום, לכך שהעבירה בוצעה ביחד עם אחרים, הבאת ציוד (משאית לגרירה, בלון גז ומבער) ולשווי הגניבה בסך של כ- 180,000 ₪.

ב"כ המאשימה ביקשה לאמץ את מתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו של פארס, 6 - 18 חודשי מאסר בפועל ובתמיכה לעתירתה הפנתה לאסופה של פסיקה.

בשים לב להודאת הנאשם, נטילת האחריות ועברו הפלילי, ביקשה למקם את עונשו בשליש העליון של מתחם

העונש ההולם וכפועל יוצא מכך, להטיל עליו 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי לתקופה ממושכת, קנס, פיצוי, פסילה בפועל ועל תנאי וחילוט רכב הסקודה.

5. ב"כ הנאשם טען, כי ענישה היא לעולם אינדיבידואלית ונגזרת מחלקו של כל נאשם ביחס לאירוע. לטענת ב"כ הנאשם, יש הבדל בין נגרר לרכב מנועי. לשיטתו, יש להבחין עניינו של הנאשם מעניינם של האחרים ובוודאי זה של פארס במובן זה שחלקו של הנאשם הוא קטן יותר. שבירת המנעול נעשתה על ידי האחרים, פארס הוא שהביא את המשאית והנאשם הצטרף בשלב מאוחר יותר כשנגמר החמצן לצורך פריצת הרכב. הנאשם הגיע לבדו למקום ולא עם האחרים.

הפסיקה אליה הפנתה המאשימה, אינה רלוונטית ואין לגזור ממנה לעניינו של הנאשם. בנסיבות אלה, ביקש לקבוע, כי מתחם העונש ההולם הוא ממאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, ובתמיכה לכך הגיש אסופה של פסיקה, לגביה ציין שהיא אף מחמירה מעניינו של הנאשם.

הנאשם חסך בצורך לשמוע עדים רבים, לרבות עדויותיהם של העוקבים שביצעו פעולות בתיק זה.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם הקשורות במצבו הרפואי. נוכח כל אלה, טען ב"כ הנאשם, כי הענישה הראויה לנאשם צריכה להיות בדמות הענישה המוטלת על מסייע, דהיינו- מחצית העונש, ואף פחות מכך.

ב"כ הנאשם ביקש להימנע מחילוט הרכב.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

6. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

7. **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו במעשיו של הנאשם הם זכות האדם להגנה על קניינו ורכושו, תחושת הביטחון וההגנה על הסדר הציבורי.

עבירות כלפי רכוש כונו זה מכבר "מכת מדינה" בשל ריבויין, קלות ביצוען, הקושי לתפוס את מבצעהן, והפגיעה הקשה בקורבנות העבירה ובציבור כולו.

כך קבע בית המשפט העליון ברע"פ 6163/07 **חדורה מוחמד ואח' נגד מדינת ישראל** (22.5.08), (פסקה 13):

"... בית המשפט המחוזי, ככלל, איזן באופן ראוי בין נסיבותיהם האישיות של המערערים, ובין אינטרס הציבור, שמחייב ענישה מרתיעה למיגור "מכת המדינה" של גניבות הרכב. יפים לענייננו דברי חברי, השופט א' רובינשטיין, בע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2006), שקבע כדלקמן: "למרבה

הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך" (ראו גם רע"פ 10551/09 יורובסקי נ' מדינת ישראל (7.1.10)).

8. בחינת מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן מובילה למסקנה, כי זו מצויה ברף חומרה בינוני.
9. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, הרי שהמעשה בוצע בצוותא עם אחרים. קדמו למעשה תכנון, בדיקת המקום והציוד אותו ביקשו לגנוב, שימוש באביזרים, חלוקת תפקידים בה חלקו של הנאשם היה ליתן הנחיות ובעת הגניבה לשמור שהאחרים יוכלו להשלים את התוכנית העבריינית.
- עסקינן בגניבה של נגרר, מכולה ותכולתה בסכום גבוה בשווי של כ- 185,000 ₪. הנאשם ביצע את המעשה לשם בצע כסף. הרכוש הושב לבעליו.
10. אשר לטענת ב"כ הנאשם, כי יש מקום להבחין בין רכב מנועי לנגרר, אני מוצאת להפנות לקביעות כבוד השופטת, סגנית הנשיאה פינק בעניינו של פארס, כי בשים לב לשווי הגניבה ומהותה אין מקום לעריכת אבחנה זו. קביעות אלה מקובלות עלי.
11. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי במקרה של גניבת רכב בצוותא הוטלה ענישה החל ממאסר, לריצוי בעבודות שירות, ועד מאסר בפועל לתקופה ממושכת (ראו למשל רע"פ 1108/15 מחמוד שעאבנה נ' מדינת ישראל (24.2.15), רע"פ 9963/16 יעקב ליברטי נ' מדינת ישראל (22.12.16), עפ"ג (י-ם) 57089-03-14 עודי מחפוז נ' מדינת ישראל (2.7.14), ע"פ (י-ם) 27415-02-15 אלמן גילילוב נ' מדינת ישראל, (7.6.15), ת"פ 41870-10-12 מדינת ישראל נ' סלאמה ואח' (10.11.15) ות"פ 11874-09-13 מדינת ישראל נ ג דאת, (31.12.13)).
- עיקרה של הפסיקה שהוגשה על ידי ההגנה עסקה בהסדרי טיעון ולכן לא מצאתי לגזור ממנה למדיניות הענישה הנוהגת.
12. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם זהה לזה שנקבע בעניינו של פארס, 6-18 חודשי מאסר בפועל.
13. ביום 6.3.19 נגזר דינו של פארס בת"פ 43466-09-18. פארס הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של גניבת רכב בצוותא והיזק לרכוש במזיד בצוותא. בית המשפט קבע, כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע פארס הוא מאסר לתקופה של 6 עד 18 חודשים.

המתחם שנקבע בעניינו של פארס השפיע גם על המתחמים שנקבעו בעניינם של הנאשמים 2-3.

14. אני ערה לכך שפארס הורשע גם בעבירה של היזק לרכוש, אך המתחם שנקבע בעניינו מתאים גם לעניינו של הנאשם שבפניי בשים לב להיקף מעורבותו של הנאשם באירוע.

למבצעים בצוותא יכולה להיות רמת מעורבות שונה. הבחינה היא במכלול של הדברים ולא במספר הפעולות בהן נקט מעורב זה או אחר. אכן נוכחותו בשטח של פארס גדולה מזו של הנאשם אך ההנחיות ניתנו על ידי הנאשם, הוא הגיע לשטח לבדוק את הדברים, דאג להשגת חמצן ובעת ביצוע הגניבה השגיח ממקום סמוך, כך שלא מצאתי מקום לאבחנה, בנסיבות העניין, בין פארס לנאשם שבפניי.

15. בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, נסיבות ביצוע העבירה והמתחם שנקבע בעניינם של פארס והאחרים, אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם הוא מ- 6 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבים נלווים.

16. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטיה ממתחם העונש לחומרא או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.**

הנאשם יליד 1966. מאסופת המסמכים שהגיש ב"כ הנאשם (טע/2) עלה, כי הנאשם סובל מבעיה בקרסול ימין, דבר שמגביל מעט את תנועת כף הרגל. מההיסטוריה הרפואית עולה, כי הנאשם סבל מבעיות רפואיות שונות ולא ברור האם הוא סובל מהן גם כיום.

מגיליון הרישום הפלילי של הנאשם (טע/1) עלה, כי לנאשם הרשעות קודמות, כאשר שתיים מהשנים האחרונות; האחת משנת 2014 בה הורשע בעבירה של איומים והשנייה משנת 2015 בה הורשע בעבירות כנגד שוטרים.

18. בעניינו של פארס התחשב בית המשפט בהודאתו, בהעדר עבר פלילי ובנסיבות הקשורות במחלת בנו, העמיד עונשו בתחתית המתחם והשית עליו 6 חודשי מאסר בריצוי בפועל לצד רכיבים נלווים.

הנאשם 2 הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של גניבת רכב בצוותא, היזק לרכוש במזיד בצוותא וכניסה לישראל שלא כחוק. לחובתו הרשעות בעבירות אחרות ומצבו הכלכלי קשה מאוד. הושתו עליו 9 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבים נלווים.

הנאשם 3 הורשע על פי הודאתו בעבירות של סיוע לגניבת רכב בצוותא, היזק לרכוש במזיד בצוותא וכניסה לישראל שלא כחוק. לחובתו הרשעות בעבירות אחרות ומצבו הכלכלי קשה מאוד. הושתו עליו 5 חודשי מאסר בפועל לצד

רכיבים נלווים.

19. ב"כ המאשימה ביקשה להעמיד עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם ולהטיל עליו 15 חודשי מאסר בעוד ב"כ הנאשם סבר שיש להעמיד עונשו של הנאשם על מחצית מעונשו של פארס ואף פחות מכך.

20. ענישה היא לעולם אינדיבידואלית אך בהינתן מעורב אחר באותו אירוע יש מקום לבחון מהו העונש שהושת על האחר.

"עקרון אחדות הענישה הוא כלל חשוב הבא למנוע קיום הפלייה בין שווים או דומים, למען עשיית צדק עם נאשמים, ולצורך שמירת אימון הציבור בהליך הפלילי" (ע"פ 9792/06 חמוד נ' מדינת ישראל, 1.4.07), (פסקה 15).

21. הנאשם הורשע כמו פארס והאחרים בעבירה של גניבת רכב בצוותא ולא שוכנעתי, כי בנסיבות המקרה מעורבותו פחותה מזו של האחרים, בוודאי שאינה גובלת בסיוע.

יחד עם זאת, עברו הפלילי של הנאשם למעט ההרשעות משנת 2014 ו- 2015 ישן. בשים לב להודאתו ונטילת האחריות, לחסכון בזמן שיפוטי לנוכח עדים רבים שהיה צורך בשמיעתם, מצבו הרפואי ועברו הפלילי, אני קובעת שיש לגזור עונשו של הנאשם קרוב לחלק העליון של השליש התחתון במתחם העונש ההולם.

מתחם הקנס והפיצוי

22. בהתאם לסעיף 40ח' לחוק העונשין **"קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם"**.

משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירה ובמצבו הכלכלי האישי של הנאשם. בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשם זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מינימאליים בכבוד לו ולמשפחתו (בג"צ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי (28.2.12)).

23. תיקון 113 לא קבע שיש לקבוע מתחם לעניין הפיצוי ואת אופן קביעתו. ברע"פ 2174/11 **רמי לוזון נ' מדינת ישראל** (25.05.2011) נקבע כי קביעת הפיצוי לא קשורה ליכולתו הכלכלית של הנאשם וניתן לפרוס לתשלומים אם יש צורך בכך. עוד נקבע, כי יש להעדיף פיצוי על פני קנס (ע"פ 4666/12 **עמי גורבץ נ' מדינת ישראל** (08.11.12)).

24. עסקינן בעבירה שבוצעה לשם רווח כלכלי ולכן יש לפצות את המתלוננים בגין נזקייהם, אף שאין חולק שהרכוש הושב לבעליו, לאחר שניזוק במהלך הגניבה.

25. לא הוצגו בפניי ראיות אודות מצבו הכלכלי של הנאשם. בשים לב לשיעורי הקנס והפיצוי שנקבעו בעניינם של יתר המעורבים, ומשלא הובאו בפניי ראיות לגבי מצבו הכלכלי של הנאשם, לא מצאתי להטיל עליו סכומים שונים מאלה שהוטלו על היתר, הן ברכיב הקנס והן ברכיב הפיצוי.

חילוט הרכב

26. ב"כ המאשימה ביקשה להורות על חילוט רכב הסקודה ששימש את הנאשם בעת ביצוע העבירה בתיק זה. ב"כ הנאשם התנגד לביקשה.

27. סעיף 39(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש, תשכ"ט-1969, קובע כך "על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם".

28. בענייניו של פארס בית משפט השלום דחה את עתירת המאשימה לחילוט המשאית. על רכיב זה בפסק הדין הוגש ערעור המאשימה ובעפ"ג 28672-04-19 קבע בית המשפט המחוזי ביום 2.7.19, בהסכמת פארס, על חילוט המשאית, ואולם בתמורה לתשלום סך של 20,000 ₪ יוכל פארס לקבל את המשאית לידי.

29. אין חולק, כי רכבו של הנאשם שימש אותו לביצוע העבירה, הוא הגיע עמו למקום, ישב בתוכו והשגיח על הנעשה ולאחר שהושלמה הגניבה הוא נסע אחרי המשאית עם רכבו. בנסיבות אלה, הוכח, כי הרכב שימש לביצוע העבירה ולכן יש להורות על חילוטו.

30. בשים לב למתווה שקבע בית המשפט המחוזי בענייניו של פארס בעניין המשאית, לא מצאתי להחמיר בענייניו של הנאשם מעבר לתנאים שנקבעו בשאלת חילוט המשאית באמצעותה בוצע החלק העקרי של הגניבה. בנסיבות אלה, אני מורה על חילוט רכב הסקודה, כאשר הנאשם רשאי לשלם סך של 20,000 ₪ ובתמורה לכך לקבל את רכב הסקודה.

31. לנוכח השימוש ברכב בעת ביצוע העבירה, מצאתי כי יש להטיל על הנאשם עונש של פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על תנאי.

סוף דבר

32. נוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 16.9.18 עד ליום 8.11.18.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 2.9.19 בשעה 9:00 בבית המעצר ניצן. תשומת לב הנאשם, כי באפשרותו לפנות לענף אבחון ומיון בשב"ס בטלפונים 08-9787336 ו-08-9787377.

- ב. 7 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג עוון.
- ד. הנאשם ישלם קנס בסך 2,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.9.19.
- ה. הנאשם ישלם פיצוי בסך 500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.9.19.
- ו. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על-תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יורשע בעבירה בה הורשע בתיק זה.
- ז. אני מורה על חילוט רכב הסקודה הנושא לוחית זיהוי מספר 88-242-76. הנאשם רשאי לשלם סך של 20,000 ₪ ובתמורה לכך לקבל את הרכב, כמפורט בסעיף 30 לעיל.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ט, 15 יולי 2019, בהעדר הצדדים.